

BOTU

BUURTKRANT

- CIRCULAIR -

extra editie · circulair · nieuwjaar 2023 · extra editie · circulair · nieuwjaar 2023 · extra editie · circulair · nie

WAAROM EEN CIRCULAIRE BOTU-BUURTKRANT?

De stad Rotterdam wil graag minder afval, minder schadelijke uitstoot en wil in 2050 als stad volledig 'circulair' zijn, maar wat is dat en wat houdt dat in? Daarom een extra 'special' met circulaire verhalen, voorbeelden en tips uit Bospolder-Tussendijken.

Circulariteit, het hergebruiken van je spullen, is goed voor het milieu én voor je portomonnee. Zeker in tijden wanneer je wilt bezuinigen, is het dus een goed idee om te weten hoe je circulair kunt leven. Hergebruik jij spullen? Wat doe jij om circulair te leven? In deze krant vertellen verschillende buurtbewoners hoe ze dit doen. Hopelijk raak je door hen geïnspireerd!

HET LEVEN WORDT MAKKE- LIJKER MET EEN FIETS

Een fiets betekent voor Martin "freedom, mobility and access to opportunity."

HOE GAAN BOTU-BEWONERS OM MET VERSPILLING EN HERGEBRUIK?

Luisa: "Op de markt pak ik zo min mogelijk nieuwe plastic tasjes mee. Ik probeer altijd een eigen tas mee te nemen."

AINA:
"Veel mensen zijn circulair bezig zonder dat ze het zelf doorhebben"

Kwartiermaker Circulair: Aina Seerden

Tekst door Janine Kratzenberg en beeld door Ximena Davalos

Aina Seerden is sinds oktober 2022 Kwartiermaker Circulair. Zij werkt in opdracht van Veerkrachtig BoTu 2028: het samenwerkingsverband tussen de gemeente, bewoners en wijkorganisaties dat werkt aan de ontwikkeling van de wijk.

Wat doe je voor werk?

"Ik ben sociaal en visueel ontwerper. Vanuit mijn creatieve achtergrond zet ik me in voor het maken van bewustere keuzes. Ik gebruik daarvoor kleurrijk design en bedenk inzichtelijke instrumenten om dat mogelijk te maken."

Voor de duidelijkheid: wat is circulair eigenlijk?

"Circulair gaat over het bewust omgaan met spullen. Hoe wordt iets gemaakt? Moet ik dit wel

kopen? En wat doe je als iets kapot gaat? Vaak gooien mensen iets weg als het stuk is. Maar je kunt natuurlijk ook kijken of het gerepareerd kan worden. Dat is niet alleen beter voor het milieu maar ook voor je portemonnee."

En wat ga je als Kwartiermaker Circulair precies doen?

"Ik ga in kaart brengen wat er allemaal al gebeurt in de wijk. Bijvoorbeeld: zijn er mensen die fietsen kunnen repareren? Zijn er initiatieven om voedselverspilling tegen te gaan? En ook: zijn er bewoners die dingen kunnen waarmee ze de buurt kunnen helpen? Zoals groenten inmaken, zodat je het langer kunt bewaren en niet weg hoeft te gooien. Vervolgens ga ik mensen en organisaties uit de buurt met elkaar in contact brengen en vragen wat ze nodig hebben om verder

te komen. Met elkaar gaan we ontdekken wat we voor de wijk kunnen doen."

Wat wil je bereiken voor Bospolder-Tussendijken?

"Ik hoop dat ik mensen kan inspireren om zelf circulair aan de slag te gaan. Dat bewoners daarin met elkaar gaan samenwerken en van elkaar kunnen leren zodat er mooie dingen kunnen gebeuren in de wijk. Ik weet dat er in deze buurt al veel mensen mee bezig zijn. Ze noemen dat zelf niet circulair maar dat is het wel. Juist in deze wijk en in deze tijd is het waardevol om bewust om te gaan met spullen. Je kunt je geld beter aan andere dingen besteden."

Ben jij circulair bezig? Wil je je aansluiten of dingen leren? Je kunt Aina bereiken via: 06 29490898 en info@ainaseerden.com

HOE GAAN BOTU-BEWONERS OM MET VERSPILLING EN HERGEBRUIK?

Tekst door Dianne Dijkstra en beeld door Ximena Davalos

Afval scheiden? Shoppen in de kringloopwinkel of op Marktplaats? Veel mensen proberen op hun eigen manier de wereld een beetje mooier te maken. Het redactieteam ging de straat op en ging met bewoners in gesprek. Zo vertelt Melissa (niet op de foto): "Hoewel ik zelf niet veel koop bij kringloopwinkels, doneer ik wel veel kleding en andere spullen. Ik houd er niet van om nog goede kleding en spullen weg te gooien. Dat is zonde."

Lucia

"Via mijn werk ben ik veel bezig met het klimaat en milieu. Ik werk op dit moment aan windmolens en ben betrokken bij verschillende duurzaamheidsprojecten op het werk. Zo proberen we op kantoor minder plastic te gebruiken. In deze wijk woon ik nog maar een paar maanden, maar in de vorige buurt waar ik woonde ging ik regelmatig naar het repair café. In dit repair café waren ouderen aanwezig die als hobby graag dingen repareren. Zij en ik werden er blij van wanneer mijn apparaat weer werkte en een tweede leven kreeg."

Luisa

"Thuis heb ik de verwarming niet vaak aan. Maar dat deed ik voor de gascrisis ook al niet vaak. Daarnaast probeer ik een eigen tas mee te nemen naar de winkel. Op de markt neem ik zo min mogelijk plastic tasjes mee. Ik scheid mijn afval en gooi oud papier in de bakken. Al vind ik dit laatste soms lastig. Ze zitten vaak vol. Een natuurlijk marktplaats, daar koop ik regelmatig spullen. En ik zet er zelf ook spullen op."

Het leven wordt makkelijker met een fiets

Tekst door Laura Spanjer en beeld door Angeniet Berkers

Wanneer je op de Keilewerf (net achter het Dakpark) bij Buurman Rotterdam naar binnenloopt, stuit je achter in het pand op heel veel fietsen. Hier werkt Martin Trcka al jarenlang aan zijn missie met Give-a-bike foundation. Een fiets betekent voor hem "freedom, mobility and access to opportunity." Dit wil hij graag aan zo veel mogelijk mensen geven.

Wageningen

De liefde voor fietsen begon al in Tsjechië, het land waar Martin oorspronkelijk vandaan komt. Daar leerde hij hoe je goed voor je fiets zorgt en hoe je een fiets kunt repareren. Als exchange student kwam hij naar Wageningen waar hij een master in Forest and Nature Conservation volgde. Zijn mede-studenten kwamen er al gauw achter dat Martin handig was met fietsen en zij brachten hun fietsen met kapotte remmen, lekke banden of gebroken kettingen bij hem voor reparatie. Martin werd de 'eerste-hulp-bij-fietsen' en hij startte zijn onderneming mobile bike services: met gereedschap in zijn rugtas kwam hij op de fiets naar je toe wanneer je pech had.

Opgezadeld

Na zijn master en enkele omzwervingen begon Martin met werken voor een hotel bike company in Amsterdam als fietsmonteur. Daar zag hij dat zadels met een klein gaatje al werden weggegooid. "Niet zo duurzaam," vond hij. Hij verzamelde de kapotte zadels om deze een nieuw leven te geven. Al snel lag zijn huis vol met zadels en ging hij op zoek naar een

stichting om deze zadels aan te kunnen geven. Zo kwam hij in aanraking met Give-a-bike foundation in Rotterdam.

Give a Bike

Sinds 2017 repareert Martin fietsen voor Give a Bike foundation. Ook geeft hij workshops, werkt hij samen met bedrijven die bijvoorbeeld een leuke teamactiviteit willen organiseren en steunt hij sociale projecten met het geven van fietsen. Lokaal en ook ver weg. Zo heeft hij al een paar keer containers met in totaal zo'n 800 fietsen naar Sierra Leone en Togo laten verschepen: "mensen moeten daar soms lange afstanden te voet afleggen naar werk of school. Met een fiets gaat dit veel makkelijker en sneller."

Circulaire oproep

Martin geeft oude of kapotte fietsen een nieuw leven. "Er zijn onderdelen van een fiets die lastig her te gebruiken zijn," zegt hij, "zoals een ketting, remblokjes, banden en de frame van een fiets. Deze onderdelen belanden daarom vaak bij het vuilnis." Heb jij een idee op welke manier deze onderdelen toch een nieuwe bestemming kunnen krijgen? Laat het ons of Martin weten!

Toekomst

Martin wil van Give a Bike foundation een professionele organisatie maken en een platform creëren waarop mensen en initiatieven van over de hele wereld elkaar kunnen vinden. Dit alles om de wereld mooier te maken.

Kleding ruilen met je burens

Tekst door Laura Schalkwijk en beeld door Ximena Davalos

Tientallen vrouwelijke wijkbewoners ruilen sinds coronatijd kleding met elkaar, via de kledingruil-tas. "Er zitten heel vaak leuke dingen tussen."

We bellen aan bij Digna van Nielen aan de Matheneserdijk, waar ze sinds 2017 woont met partner Nico en inmiddels twee zontjes, een van tweeënhalf en een van twee weken. Die ligt comfortabel slapend 'verstopt' in haar draagdoek. "Deze doek heb ik toevallig van de buurvrouw gekregen. Zij heeft hem weer van haar schoonzus gekregen. En ik kan deze ook weer doorgeven straks."

Plunderen

Het vormt meteen de brug naar het onderwerp. Samen met negentig andere vrouwelijke bewoners in heel Delfshaven vormt Digna een ketting voor kledingruil. "Er zijn vijftien kledingtassen in omloop. Als

de tas bij jou komt, kun je er iets uithalen en er ook weer iets instoppen. De tas geef je vervolgens na drie dagen weer door aan degene die onder of boven je staat op de lijst."

Veel regels zijn er niet. "Je mag de hele tas plunderen en er zoveel kleding indoen als je wil, daarin ben je vrij." Beha's en accessoires als tassen en sieraden mogen ook, onderbroeken niet. Verder: geen kleding met gaten of hardnekkige vlekken. "En na drie dagen geef je de kledingtas weer door."

Pareltjes

Digna, die inmiddels beheerder is van deze kledingruilketting in Delfshaven heeft al heel wat pareltjes gevonden. "Ik vind vaak dingen die heel goed te combineren zijn met wat ik al heb. Een jas, een paar truien en een hele mooie broek, waarschijnlijk zelf-

gemaakt. Door de zwangerschap kon ik die niet meer aan, hopelijk kan het binnenkort weer."

Kledingruil is niet zo strak gebonden aan de maat ontdekte ze. "Dat geldt vooral voor bovenkleding en jurkjes. De een draagt iets liever strakker, de ander losser. Alleen broeken zijn lastiger om passend te vinden. En ik heb zelf ooit een heel, heel leuk jasje gezien, dat net te strak zat. Heel jammer."

Kettingen

Alle deelnemers zitten in een appgroep. "Soms stuurt iemand een foto van haar nieuwe kledingstuk. Leuk om te weten dat iemand blij is met jouw kleding." De kledingruilketting is in coronatijd begonnen in Amsterdam. In Nederland zijn inmiddels zo'n 440 kettingen. Digna, geboren en getogen in Rhoon, neemt sinds april 2021 deel. "Ik las erover in een nieuwsbrief en ontdekte dat er in Rotterdam ook een ketting bestond." In Utrecht waar ze Theater- en Filmwetenschappen studeerde, had ze met vriendinnen al wel eens eerder kledingruilavondjes. "Sowieso omdat we het gezellig vonden. Daarnaast kocht ik al regelmatig tweedehands kleding. In elk geval zwangerschapskleding, dat draag je maar heel tijdelijk."

Opgeruimd

Ze koopt niet alleen minder vaak nieuwe kleding, Digna houdt ook haar eigen kast opgeruimd. "Ik leg vaak al dingen klaar voor de tas waar ik op uitgekeken ben. En het doorgeven aan de ander is ook een leuke manier om je burens of wijkgenoten beter te leren kennen."

Beheerder mannenkleding gezocht

De kledingruilketting is zo'n succes, dat er inmiddels ook een ketting bestaat voor grote maten en voor kinderkleding. "We zoeken alleen nog een beheerder voor mannenkleding," aldus Digna.

Wie ook kleding wil ruilen, kan zich aanmelden via www.kettingkledingruil.nl.

Neroz

"Als ik naar de winkel ga, probeer ik mijn eigen stoffen tas mee te nemen voor boodschappen. Ik houd ervan om Syrisch te koken, maar als ik kook bedenk ik van tevoren altijd voor hoeveel personen. Als ik voor mezelf kook, kook ik ook echt voor één persoon. Eten wil ik niet weg hoeven gooien."

Lisette

"Sinds mei dit jaar eet ik geen vlees meer. Het stond me eigenlijk al een tijdje tegen. Ik at het omdat ik het gewend was en normaal vond. Maar ik vind het eigenlijk niet normaal. Zo heb ik twee katten en dacht: die eet ik toch ook niet? Waarom eet ik dan bijvoorbeeld wel een kip? Afgelopen mei stond ik op een barbecue. Ik had helemaal geen trek in het vlees en dacht ineens: het is genoeg. Ik stop er mee. Heb er geen spijt van. Mis het totaal niet. Ik voel me er zelfs fitter door."

Hieke

"Ik vind het moeilijk om te zien wanneer brood wordt weggegooid. Dit raakt mij. Ik ben zelf opgevoed in een tijd waarin je niets weggooid. Het brood wat ik koop is biologisch. Ik haal het bij An-dijvie of de Eko-markt. Het is wel duurder, maar ook voedzamer. Als het om eten gaat probeer ik niet te veel in huis te halen. Voor ik boodschappen doe maak ik eerst op wat ik nog heb. Ook kook ik regelmatig extra. Zo kan ik extra porties invriezen en er vaker van eten."

Van trap tot eettafel, van bed naar schuifdeur

Tekst door Laura Schalkwijk en beeld door Ximena Davalos

Van een bed maakte hij een schuifdeur en drie eettafels toverde hij om tot trap. Robert van Dijk (56) uit Bospolder vindt het een sport om van gebruikte meubels iets nieuws te maken.

Tijdens een rondleiding door het huis van Robert is er maar weinig aan te wijzen dat nieuw gekocht is. De salontafel op wielen bijvoorbeeld, die was vroeger een kast. De stopcontacten komen uit een gesloopt bedrijfspand, net als het grootste deel van de leidingen voor de elektra.

Luisterend oor

We zijn op bezoek in de Albrecht-Engelmanstraat waar Robert en zijn vrouw Elles in 2008 neerstreken vanuit Hendrik-Ido-Ambacht met hun drie kinderen van toen 12, 14 en 16 jaar oud.

"Vanuit onze christelijke levensovertuiging wilden we heel graag wat voor anderen betekenen in de stad," vertelt Robert. "We hebben een heel pand kunnen kopen hier in Bospolder. Op de benedenverdieping zijn we gestart met een club voor kinderen uit de wijk, met sport, spelletjes, muziek en een luisterend oor."

Zuiniger

Robert komt oorspronkelijk uit Zwijndrecht waar hij de eerste 25 jaar van zijn leven woonde. Hij groeide op in een gezin met totaal vier kinderen en een vader die heel handig was. "Ik kreeg altijd tweedehands fietsen, die knapte hij op.

En hij heeft een keer een trapauto voor mij helemaal zelf gemaakt. Dat kwam ook, omdat er financieel minder te besteden was. Ik denk dat we vroeger sowieso zuiniger waren op onze spullen."

Naast het welzijnswerk werkt Robert in de techniek, nu als adviseur voor de inspectie van installaties in gebouwen. Ook daarin vroeg hij zich al jaren geleden af of we materialen niet te snel afdanken. "Je kunt heel vaak ook een onderdeel vervangen in plaats van meteen de hele installatie. Dat gebeurt nu ook."

Durf

Thuis is hij niet anders bezig. Vrijwel dagelijks kijkt hij op www.gratisaftehalen.nl of er spullen op staan waar hij iets mee kan. "Vaak moet je meteen besluiten: kan ik het gebruiken? Zo was er eens een partij isolatiemateriaal beschikbaar. Dat neemt

wel plek in huis in. Uiteindelijk heb ik daar de vloer mee geïsoleerd."

Met de kinderclub zijn ze een aantal jaar geleden gestopt. De benedenverdieping bouwde hij weer om tot woonverblijf. Ook daar is veel hergebruikt: de keukenkastjes, verschillende deuren, de schuifdeur naar de badkamer. "Die heb ik gemaakt van een bed, gemaakt van steigerhout. Een avondje werk." De vloertegels zijn van gratisaftehalen.nl. De trap naar het souterrain bestaat uit drie tafelbladen.

Tip: maak een plan

Voor minder handige klussers heeft Robert nog tips: "Maak van tevoren een plan. Op YouTube zijn heel veel klusfilmpjes. En durf. Als het niet lukt, begin je gewoon opnieuw. Als je dan uiteindelijk iets zelf gemaakt hebt, kun je alleen maar trots zijn."

Live presentatie BoTu-Buurtkrant Circulair

Met verhalen, ontmoeten, muziek & Volkskeuken

Kom kijken op zondag 8 januari van 15:00 tot 18:00 uur in de duurzame buurthuiskamer, Haringpakkerstraat 69. Entree gratis.

• COLOFON •

Redactie door het BoTu-Redactieteam en Verhalenhuis Belvédère,

bestaande uit Asena Yazan, Angeniet Berkers, Dianne Dijkstra, Doris Schakenbos, Janine Kratzenberg, Laura Spanjer, Nubian Ferdinandus, Petra van Someren, Ximena Davalos en Laura Schalkwijk.

Deze BoTu Buurtkrant is tot stand gekomen in samenwerking met Gemeente Rotterdam, Rotterdam Circulair en Verhalenhuis Belvédère.

Deze krant met het thema Circulair is een extra editie. De gewone Buurtkrant komt vier keer per jaar uit.

Vormgeving door Doris Schakenbos. Drukwerk door Veenman+.

Vragen/opmerkingen?

Mail ons op redactie@bospoldertussendijken.nl

Volg jij ons al op social media?

Facebook: [@bospoldertussendijken](https://www.facebook.com/bospoldertussendijken)
Instagram: [@bospoldertussendijken](https://www.instagram.com/bospoldertussendijken)

Liefde voor 'oude' wol

Tekst door Laura Schalkwijk en beeld door Angeniet Berkers

Ayşe Yalçinkaya maakt van oude wollen truien de meest prachtige omslagdoeken, babykleden en andere cadeaus. Haar kennis, geleerd van haar eigen moeder, geeft ze door in BoTu.

We zitten in het Huis van de Toekomst in de Jan Kobbeltstraat. "Mijn tweede huis," verwelkomt Ayşe haar gast hartelijk. Ze opent een bruidskist, een traditie in Turkije. Als een vrouw met een man trouwt, laat ze haar uitzet zien. In de kist zitten prachtige handwerken: spreien, versierde handdoeken, tafelkleden.

Trui

Ayşe laat een kledingstuk zien waarin wol zit uit verschillende oude truien. "Dit was mijn trui," wijst ze. Voor Ayşe is het een tweede natuur om van oude kleding iets nieuws te maken. Ze haalt een wollen trui helemaal uit elkaar en maakt er iets nieuws van. Een vestje of romper voor een baby bijvoorbeeld. Of een omslagdoek. "Dat is veel persoonlijker om te geven en gaat langer mee dan bloemen."

Ayşe, moeder van twee dochters en een zoon en oma van drie kleinkinderen, kwam in 2002 in Bospolder-Tussendijken wonen, waar vlakbij haar man zijn eigen textielwinkel en kledingreparatiezaak heeft.

Trots

Ayşe zorgde voor de kinderen en toen zij zelfstandig waren, wilde ze een nieuw doel in haar leven. "Ik was 55 jaar en ik wilde iets doen voor anderen." Namens stichting en leer-werkbedrijf Pauw ging Ayşe langs bij haar burens en andere bewoners uit de wijk om advies over energiebesparing te geven. "Ik kwam binnen bij mensen die Pauw niet kon bereiken. Toen ik mijn eerste vrijwilligersvergoeding kreeg, was ik zo trots. We zijn daarvan uit eten gegaan." Vanaf dat moment

werd Ayşe een belangrijke verbinder in de wijk tussen instanties en bewoners. Ze adviseerde over taallessen, hielp de GGD om informatie aan mensen te geven over de coronavaccinatie. En nu is ze milieucoach. "Ik heb niet veel school gehad, ik doe dingen vanuit mijn hart. Anderen zijn wel hooggeleerd en doen dingen met hun hoofd. En nu leren we van elkaar."

Waarde

Ayşe geeft haar eigen kennis graag door. Onlangs gaf ze in het Huis van de Toekomst een workshop hoe je van oude wollen truien nieuwe dingen kunt maken.

Ze wil vaker workshops geven en anderen vooral de waarde meegeven van handwerk. "Mensen hebben tegenwoordig zoveel kleding, kinderen hebben zoveel speelgoed. Het is goedkoop gemaakt, gaat snel stuk en ze waarderen het niet, omdat het te veel is. Als ik langs de deur ga, kan ik zo een tas vol met speelgoed krijgen, waar kinderen niet meer naar kijken." Met kleding hetzelfde verhaal. "Jonge vrouwen hebben nu wel tien, vijftien hoofddoeken in allerlei kleuren, van goedkope stof die snel stuk gaat. Als je zelf een kledingstuk maakt, heeft het veel meer waarde en ben je er zuiniger op."